

art ON
I S T A N B U L

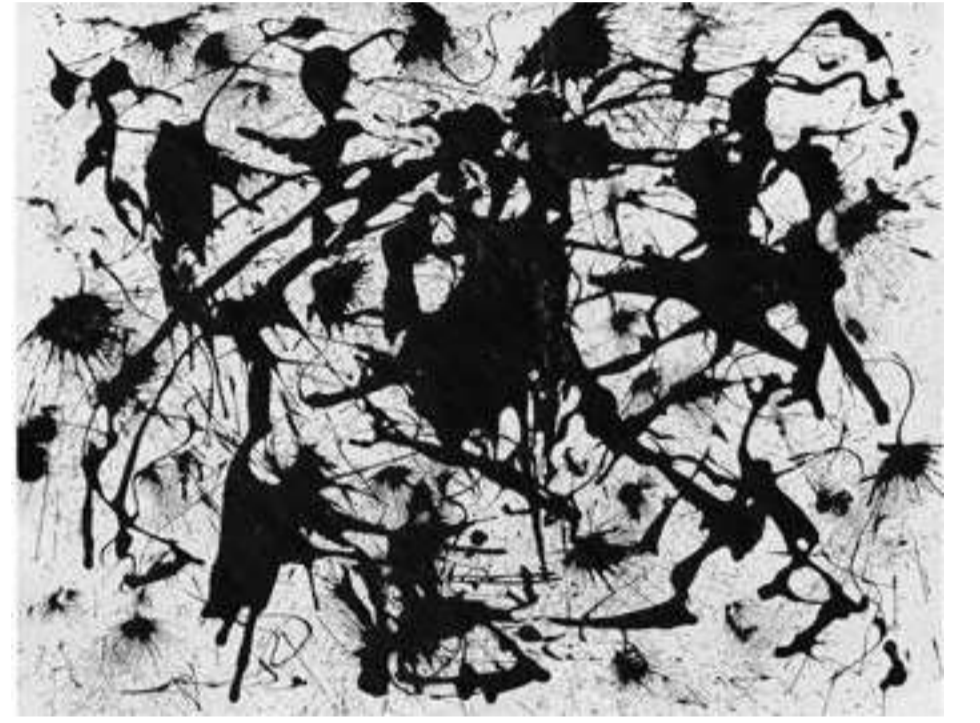
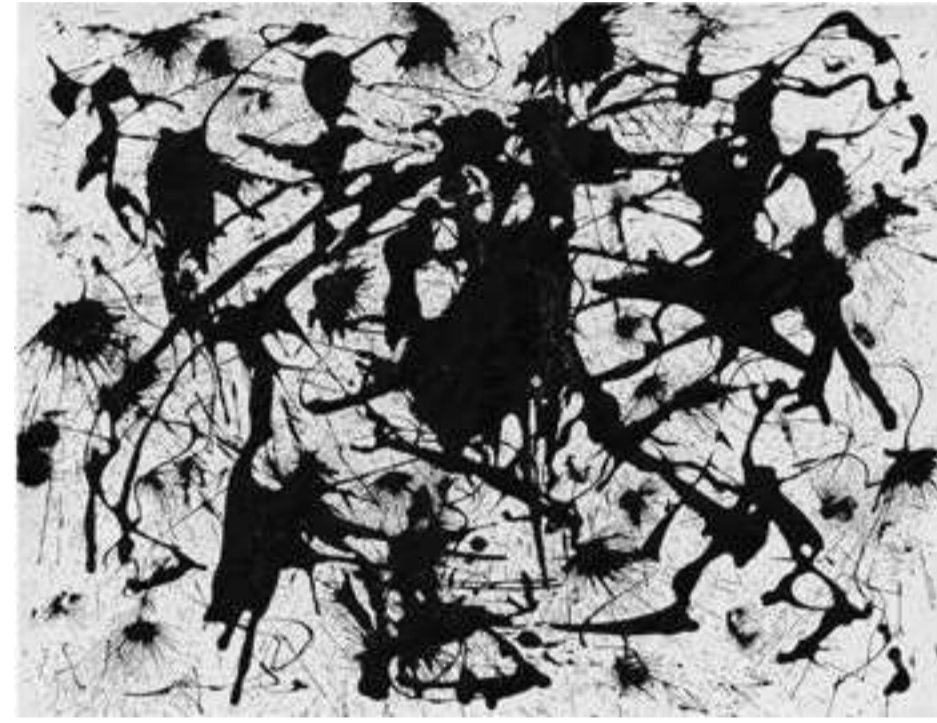
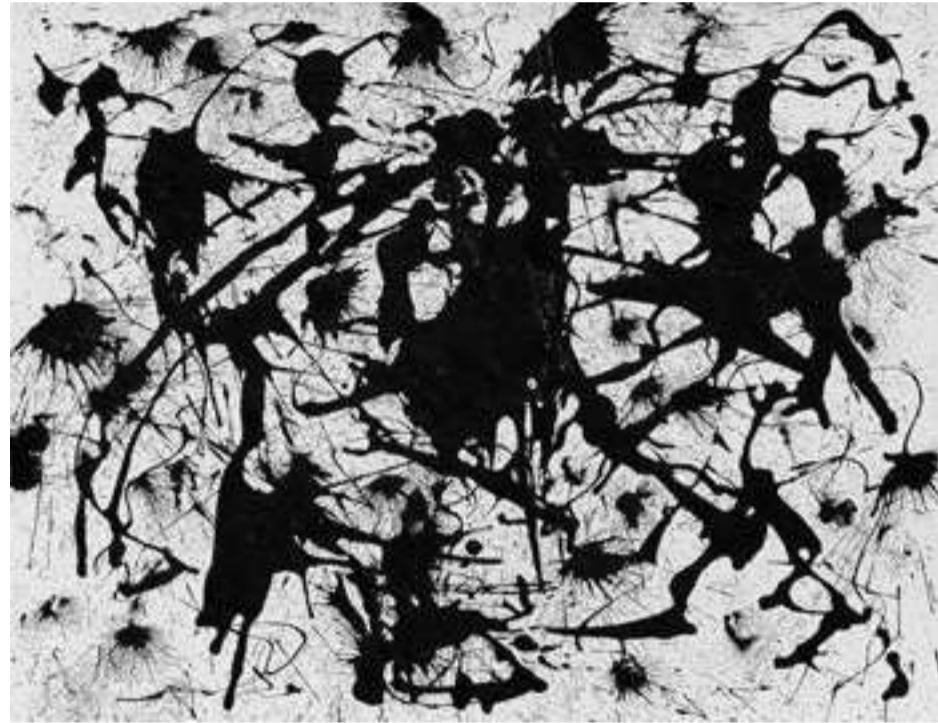

Şair Nedim Cad. No:4 34307 Beşiktaş, İstanbul 90 212 259 15 43 info@artonistanbul.com

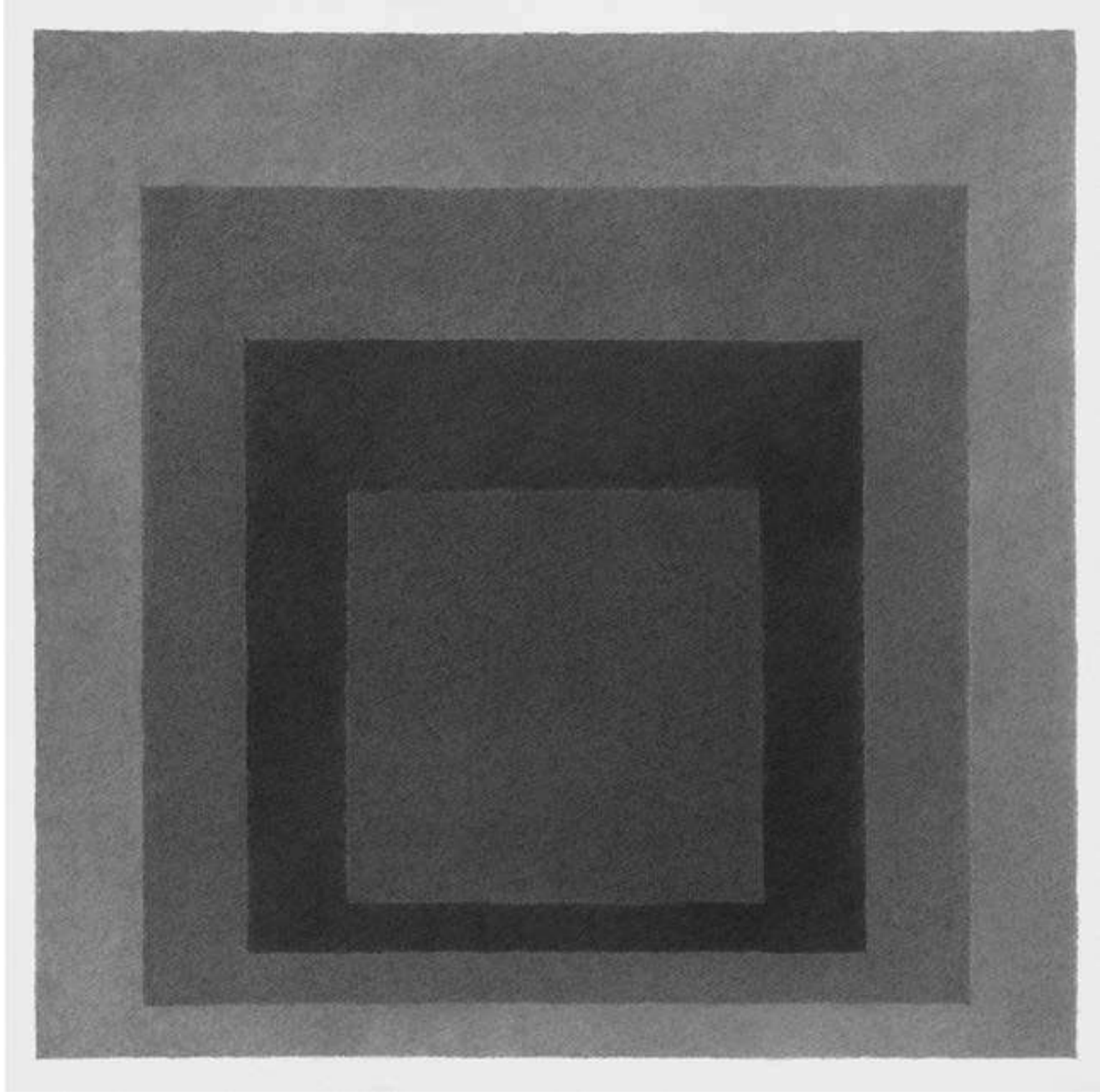
www.artonistanbul.com

Klaus Mosettig

10.12.13 - 04.01.14

Untitled 1950.2 recto + verso Kağıt üzerine grafit/Graphite on Paper, 44.2 x 56.4 cm, 2010

Old Gate Kağıt üzerine karakalem/Pencil on Paper, 61 x 61 cm, 2013

YAZARIN ÖLÜMÜNE VE ÖZGÜNLÜĞÜN SONUNA YAZILMIŞ BİR İLAHİ

Çizim, sanatın başlangıcından bu yana var olmaktadır. Fakat geleneksel hiyerarşik düzende sanatın farklı dallarında esas eser için bir ön aşama, ana tasarım için gerekli plan ya da görsel çalışma gibi küçük rollerde oynamıştır. Yine de çizim geçmişte dahi Dürer, Rembrandt ve Goya gibi bazı sanatçıların çalışmalarının temel bir parçası olmuştur. Çağdaş sanatta ise, kavramsal yaklaşımların artışı ve araştırma bazlı sanatın bazı formları sayesinde çizime olan bakış değişmiş ve önemi son derece artmıştır. Günümüzde çizim diğer sanat alanlarına denk olarak sanatsal bakış, düşünce yansımalarının değerli bir alanı ve aracı olarak algılanmaktadır. Fakat henüz sadece çizime yönelmiş sanatçı bulmak oldukça zordur.

Klaus Mosettig'in eserleri güçlü form ve tekniklerinin yanı sıra karmaşık yapı ve içerikleri ile çağdaş çizimin nitelikli örnekleridir. Mosettig'in yaklaşımı ve çizim algısı eşsiz ve bir o kadar da etkileyicidir. Eserleri sanat ve sanatın gerçeklik, algı ve kaynak gibi farklı formlarını sorgulayıp tartışmaktadır. Yeniden yapılan yapısal çözümlenmenin karmaşık sentezinde Mosettig sanatçı, eser ve izleyici arasındaki karşılıklı ilişki ile ilgilenir; sanat bilgisinin göreceliğini, dünyadaki ortak anlayışları ve çok katmanlı gerçeklik kavramlarını ortaya koyar.

artON'da yer alacaklacak olan, İstanbul'daki ilk kişisel sergisinde, Withdrawal, Untitled 1950-2 Recto + Verso, Untitled 1950-3 ve Projector Portrait serilerinden olan çizimlerle izleyiciler sanatçının kariyerinin 2008'den bu yana olan dönemine şahitlik edecek, Klaus Mosettig'in eserlerin biçimsel, içeriksel ve teknik karakterlerine güzel bir başlangıç yakalayacaklardır. Sanatçı kariyerinin başlangıcında süreç odaklı heykeller yaratmak arzusundadır, bu heykellerin biçimsel ve kavramsal odak çekirdeğini 16mm-filmler veya bitkiler oluşturmaktadır. Bu garip ve yabancı fakat aynı zamanda güzel ve çekici görünen cisimlerin etrafında sözde bilimsel irade hâkim olmuş ve sergilerinde laboratuvarvari bir atmosfer yaratılmıştır. Henüz bu giriş aşamasındaki heykellerinde dahi Mosettig'in araştırma bazlı sanata yakınlığı son derece belirgindir.

Son olarak, sanatçı zamanı görselleştirmenin en kolay yöntemini ararken kâğıt üzerine kara kalem çalışmalar yapmaya başlamış ve bu çizimlerin zamanda en basit, en hızlı ve en kestirme iz bırakma yöntemi olduğunu algılamıştır. O günden beri sanatını kâğıt üzerine kara kalem çizim yapmaya yönlendirmiştir. Bugün Mosettig güdülerin biçimsel ve kavramsal olarak sadece görselliklerine göre çizildiği bir matris kullanmaktadır. Sanatçı katı çizim teknikleri ve dokuları ile birlikte nesnelerin, fotoğrafların ve sanat eserlerinin gösterildiği siyah beyaz figüratif çizimler yapmaktadır. Soyutlama ve yabancılaştırma amaçlı çıkarılan renk ve çizim boyutları haricinde hiçbir şey değiştirilmemiş, estetikleştirilmemiş ya da eklenmemiştir. Sanatçının kişiliği, duyguları ve düşünceleri oradadır; fakat eserin son halinde belirgin değildir. Bu nedenle sanatçının çizimleri sanatta özgünlük sorusuna odaklanır; eserler stil, orijinallik ve telif hakkı konularında problematiktir.

Klaus Mosettig çoğu zaman seriler halinde çalışır. Sanatçı, tek bir motifin eğimli çizimini defalarca tekrarlar. Burada izleyici sanatçının kopyalama değil, çizilen nesnenin belirgin yüzeyinin ve ortak anlayışın ötesine inmek için tekrarlar yaptığını anlamalıdır. Serisel tekrarlama, orijinali yapı olarak çözümlenmeyen, izleyiciye çizilen nesne hakkındaki bilgi ve görüşlerini vurgulama şansı veren bir yabancılaşma etkisi yaratmaktadır. Bu aynı kelimeyi hiç durmadan yirmi defa tekrar etmeye benzer, bir süre sonra kelime dilsel netliğini ve tek boyutluluğunu kaybeder onun yerine yarı soyut bir hal alır.

Çizimler form, ton ve dokuda ufak farklılıklar içerdiğinden her biri orijinal olarak kabul edilir. Yaşadığımız görüntü dolu dünyada görsel kültürün ezici gücü bir bombardıman yol açmıştır. Bu bağlamda tamamen yenilerini üretmek yerine mevcut görüntüleri tekrarlamak önemli bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım çerçevesinde sanatçı bizim görsel havuzumuzu sorgularken aynı zamanda yaşadığımız dünyadaki imgelerin de üzerinden geçer.

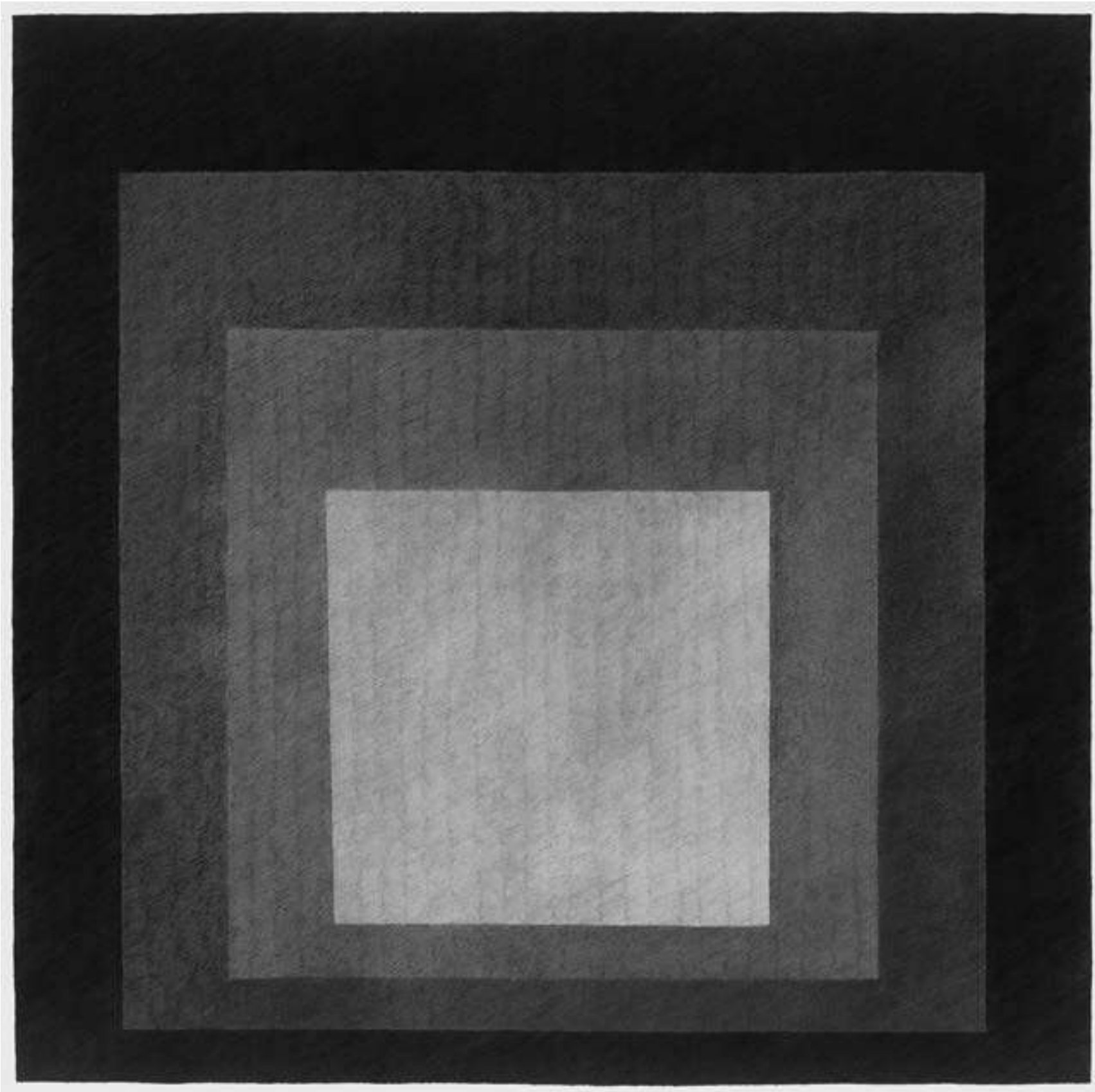
Farklı sanatçıların eserlerini irdeleyen seriler çizmesi sanatta daha önceden var olan imgelerin kullanılmasına iyi bir örnektir. Mosettig aşinalık ve farklılık olgularını karıştırarak bir yabancılaşma hissi yaratır ve eserleri ortak bilinen gerçeğe gönderme yapar. Fakat aynı zamanda bu eserler kendi gerçeklerini de yaratırlar. Renk yoksunluğu ve boyut büyütme eserde bir tahrifat hissi oluşturur ve bu durum izleyicinin bakışlarının "orijinal" motif ile Klaus Mossettig'in "orjinal" motifi arasında geçiş yapmasını sağlar. Bu nedenle sanatçı hem bizim ilk somut gerçekliğimize hem de ikincil gerçekliğimize değinmiş olur.

Mosettig'in işlerinin esinlendiği sanatçının ölümüne ve eserinin özgünlüğünün bitişine gönderme yapan ironik ve eleştirel bir ilahî olarak algılanabileceği kanısındayım. Burada, özellikle de kendi stilinin tam tersi olarak, bireysellik, sezgi, doğallık ve dışavurumun ustası olan Jackson Pollock'a değinirken sanatsal özgünlük sorusunun en radikal formuna ulaştığını görmekteyiz. Mosettig'in yavaşıca ve dikkatle işlenen damla ve nokta çizimleri sayesinde Pollock'un eser yapım sürecindeki jestleri orijinal eserin nitelik ve karakterini belirtmektedir. Orijinal doğaçlama çizimlerde dona kalır; bu nedenle de eserler duygusal olarak sakin ve mantıksal bir bakış ile incelenmelidir. Yaklaşımların ve estetik kaygıların çatışması Mosettig'in işlerinin içerisindeki güçlü kavramsal karakteri vurgular. Her ne kadar kendisi ne tam bir kavramsal sanatçı ne de katı bir şekilciyse de eserleri gerçeklik ve özgünlük kavramlarına değinir ki bu iki öge günümüzdeki sanat, hayat ve dünya algısının temelleridir.

'Projector Portait' serisi görünmeyen temsilde büyük önem taşımaktadır. Bu çizimlerde dia projektörlerinin lenslerinde ortak bir desen oluşturan toz ve mikro organizmaların gölgeleri çizilmiştir. Burada Mosettig fark edilmemiş veya fark edilse dahi istenmemiş resmetmektedir. Sanatçının sisteminde her motif kendi görselliğine göre çizilir. Bu nedenle en ana seviyede Pollock'un damlaları ve projektör lenslerinin tesadüfi dokusu yapısal olarak ayındır. Burada Mosettig'in serisi temel bir sanat anlayışını ortaya koyar: Görünmeyi görünür kılmak.

Bütüne sanatsal analiz yapıldığından Mosettig sanatın derin temellerine inmekte, özneliğin sifıra yaklaştığı bir noktada, sanatın dışsal ve içsel yapılanmasına değinerek bilinenin yüzeyinin ötesine geçmeye çalışmaktadır. Bu nedenle yaptığı iş büyük bir meydan okuma, hem göz hem de zihin için büyük bir keyiftir. Estetik olarak güzel, entelektüel olarak düşündürücü eserleri sayesinde bir yandan bizlerin sanat algısını ve sanatçı olmanın anlamını bir yandan da gerçeği nasıl şekillendirip algıladığımızı sorgulamaktadır. Bu bağlamda, çalışmalarını görsel kültürümüzün eleştirilmesine ve incelenmesine katkıda bulunmaktadı.

Marcus Graf, 2013

Yellow Center Kağıt üzerine karakalem/Pencil on Paper, 109x110 cm, 2013

A HYMN TO THE DEATH OF THE AUTHOR AND THE END OF AUTHENTICITY

Drawing is as old as the history of art itself. Though, traditionally, in the hierarchy of the various fields and disciplines of art, until recent times, it only played a minor role as being a pre-stage for the actual work, a compulsory exercise in basic design, or a form of visual study. Nevertheless, already for some artists like e.g. Dürer, Rembrandt or Goya, drawing always an inherent and important part of their work. In contemporary art though, through the raise of conceptual approaches and various forms of research based art, the understanding of drawing changed and its importance strongly increased. Today, it is considered to be a valuable field for artistic expression and thought, equal to other forms and media. Still, artists that solely focus on drawing are hard to find.

The work of Klaus Mosettig is a great example of contemporary drawing that is strong in form and technique as well as complex in thought and concept. His approach to, and notion of drawing is unique and impressive, as his works discuss and question the state of art as well as its various forms and ideas regarding reality, perception and authorship. In a complex synthesis of reconstruction and deconstruction, Mosettig deals with the interrelationship between artist, piece and spectator, and reveals the relativity of any knowledge about art, as well as common insights in the world and its multilayered reality constructions.

At gallery Art On, in his first solo show in Istanbul, through the presentation of drawings from the Withdrawal, Untitled 1950-2 Recto + Verso, Untitled 1950-3 and Projector Portraits series, spanning a time in his career from 2008 until today, the spectator gets a good introduction in the formal, technical and contentual character of Klaus Mosettig's work. In the beginning of his career, the artist was interested in creating process oriented sculptures, in which either 16mm-Films or plants formed the core of his formal and conceptual focus. Around these strange and alien but beautiful and attractive looking objects, a pseudo-scientific aura was prevailing, which through a rather laboratory-like atmosphere in their exhibitions was furthermore exposed. Already in these early sculptures, Mosettig's interest in research based art became obvious.

Finally, while looking for the simplest way of visualizing time, the artist started to do pencil drawings on paper, as it seemed to be the easiest, fastest and most direct method of leaving traces in time. Ever since, he shifted his work to the creation of figurative black and white pencil drawings on paper. Today, Mosettig uses a matrix, in which various motives formally and conceptually are solely drawn according to their visuality. With a strict syntax of drawing methods, techniques and textures, he creates figurative black and white drawings, which show objects, photos or artworks. Except the color, which is extinguished for abstraction and alienation, and sometimes the size of the drawing, nothing gets changed, aestheticised or added. Even the personality, thought or feeling of the artist is only subversively there, and not evidently visible in the final piece. That is why his drawings also point to the question of artistic authorship, as they problematise the matter of style, originality, and copyright.

Klaus Mosettig often works in series, where, similar to a declination, he repeats the drawing of a single subject several times in a row. Here, the spectator has to understand, that the artist is not copying, but repeating in order to reach beyond the drawn object's obvious surface and common understanding. The serial repetition causes an alienation effect that deconstructs the original and gives the spectator the chance to question his knowledge about and view on the drawn subject. It is a bit like repeating a word for 20 times non-stop.

After a while, the word becomes a semi-abstract thing that loses its linguistic clarity and formal one-dimensionality. Also, each version of the drawing is considered as original, and shows slight differences in form, tone and texture. In a world full of images, where the overwhelming power of our visual culture has led to a visual bombardment, his approach of repeating existing images instead of producing totally new ones is an important statement, as he questions the pool of our visuality, and reviews the images of the world we live in.

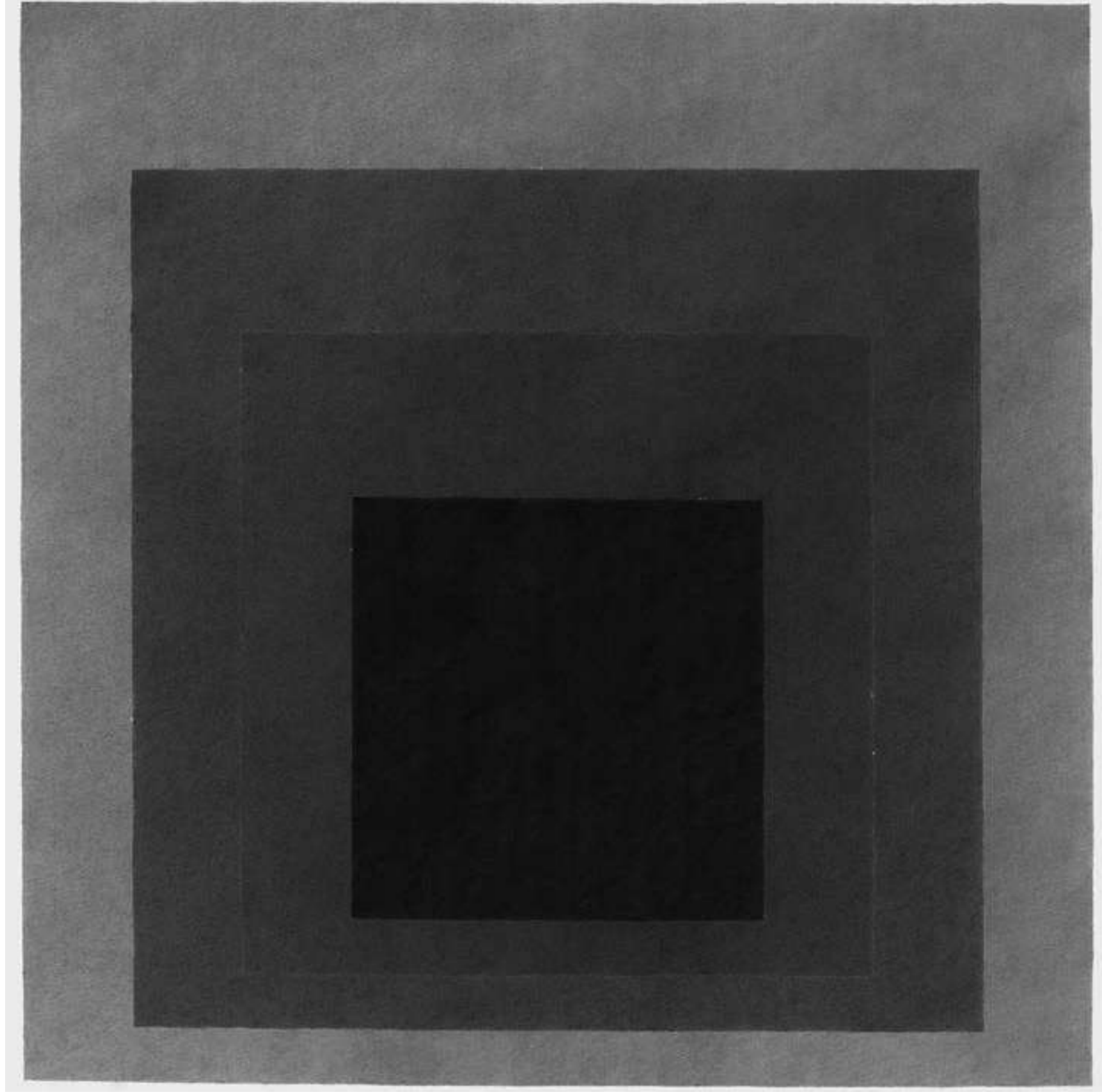
Drawing series that deal with works of other artists are great examples of art appropriation. There, Mosettig creates a sense of alienation, where, through a mixture of familiarity and strangeness, his pieces function as reference to a commonly known reality. At the same time, his drawings constitute a reality of their own. The extinction of color as well as the enlargement of many works brings up a sense of distortion, which lets the gaze of the spectator shift between the "original" image of the drawn motif and the other "original" of Klaus Mosettig's piece itself. Therefore, the artist deals with both, our first concrete and second mediated reality.

I believe that his work can be understood as an ironical but critic hymn on the death of the author as well as the end of authenticity. Here, especially in his dealing with Jackson Pollock, where he meets a master of individuality and intuition as well as spontaneity and expression, the questioning of authorship finds its most radical form, as Mosettig's style is the total opposite of Pollock's. Through his slowly and carefully drawing of the drippings and spots, the gestures in Pollock's piece become pure signs and references to the quality and character of the original painting. The original improvisation gets frozen in his drawing, and therefore now can be carefully reviewed from an emotionally cool and rational point. This clash of approaches and aesthetics underlines a strong conceptual character within Mosettig's whole work. Though, he is neither a pure conceptualist nor a strict formalist or aestheticist, as his work critically deals with reality and authorship, two matters, which are fundamental in the current understanding of art, life and the world.

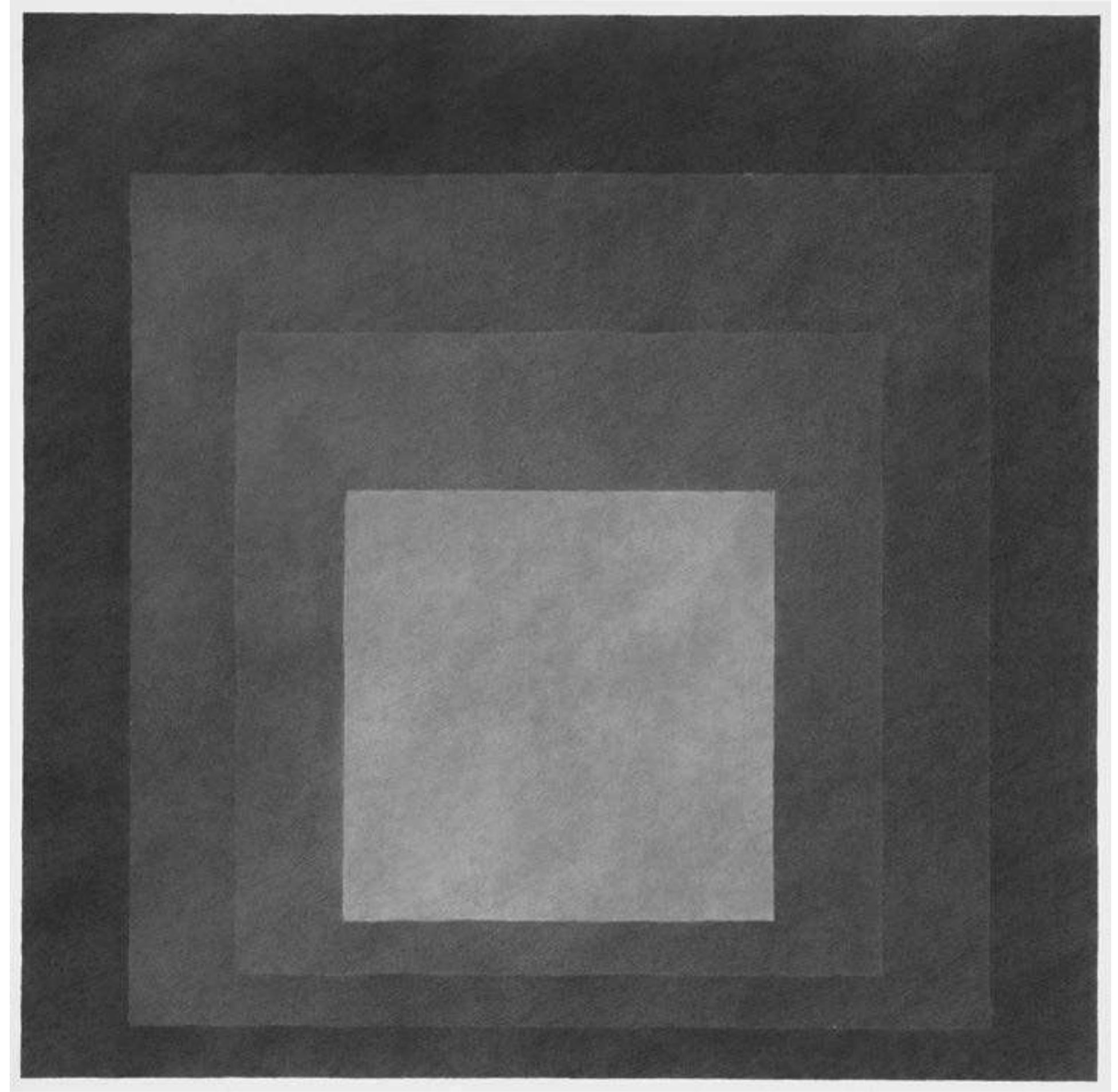
In the Projector Portraits series, the representation of the unseen is of great importance. In these drawings, the shadows of dust and micro-organisms, which form a common pattern on lenses of Dia-projectors, get drawn. Mosettig here, depicts the normally either unrecognized or if discovered unwanted. On a very basic level, the drippings of Pollock and the coincidental texture of the projector lenses are structurally the same, as in his system, every motif gets drawn according to its visual data and visuality. Here, Mosettig's series reveals a very fundamental understanding of art: Making the invisible visible.

On the whole, in his artistic elementary-analysis, Mosettig reaches deeply into the fundamentals of art, where at a point close to zero-subjectivity, he masterly deals with art's contextual extrinsic and contentual intrinsic constitutions in order to go beyond the surface of the known. That is why his work is a great challenge, exercise and pleasure for the eye and the mind. Through his aesthetically beautiful and intellectually demanding drawings, he questions our understanding of art, the meaning of being an artist, as well as the rules of constructing and perceiving reality. In this context, his work contributes to a critical discussion and review of our visual culture.

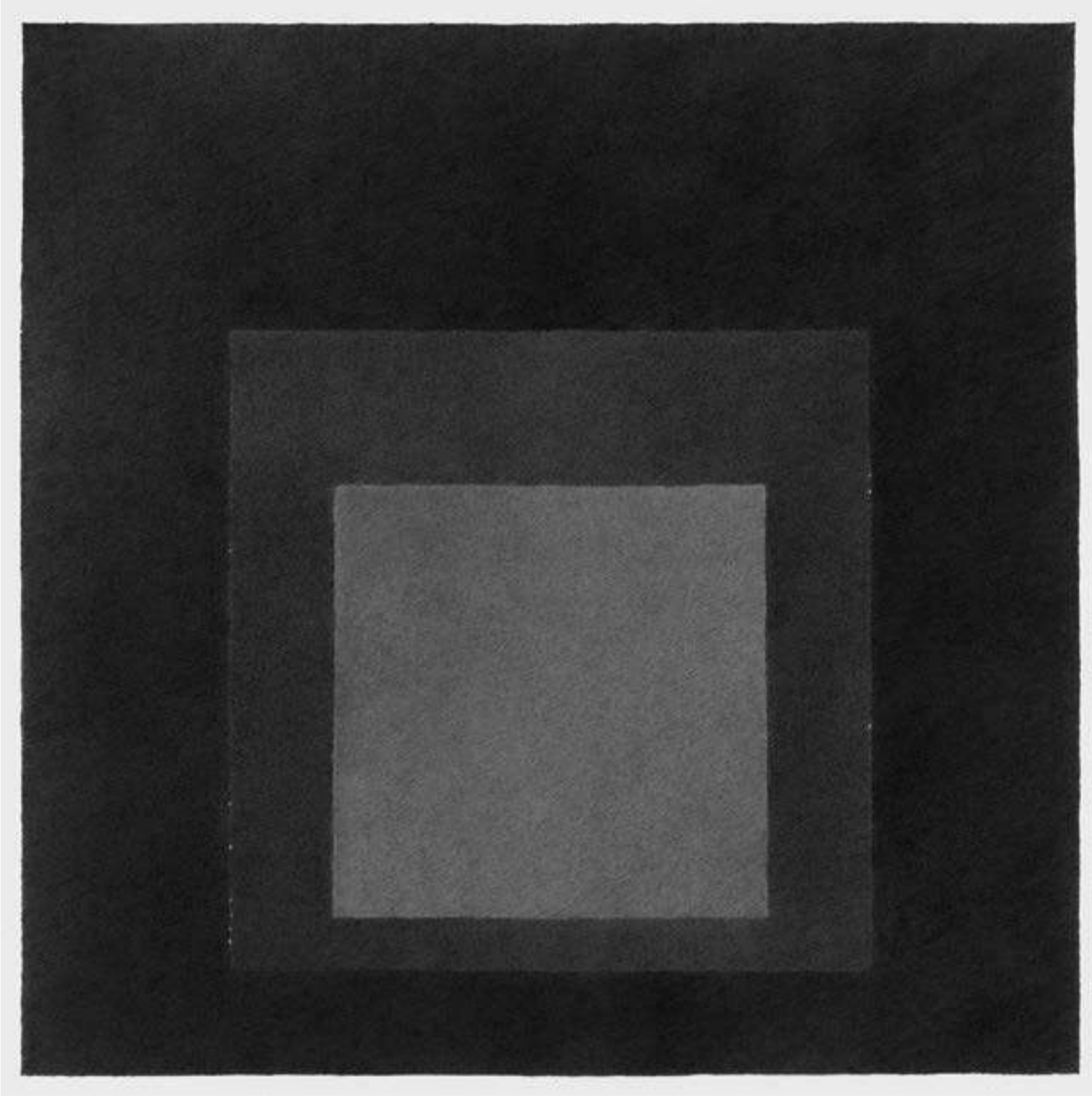
Marcus Graff, 2013

Amplified Kağıt üzerine karakalem/Pencil on Paper, 103.7 x 102.8 cm, 2013

Opens Outwards Kağıt üzerine karakalem/Pencil on Paper, 122 x 122.9 cm, 2013

Herbs Kağıt üzerine karakalem/Pencil on Paper, 76x76 cm, 2013

Born in Graz 1975. Lives and works in Vienna.

Eğitim/Education

1993-94 Graz (A)
94-2000 Academy of Fine Arts, Vienna (A)
1998-99 Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam

Solo Sergiler(seçilmiş)/Solo exhibitions (selection)

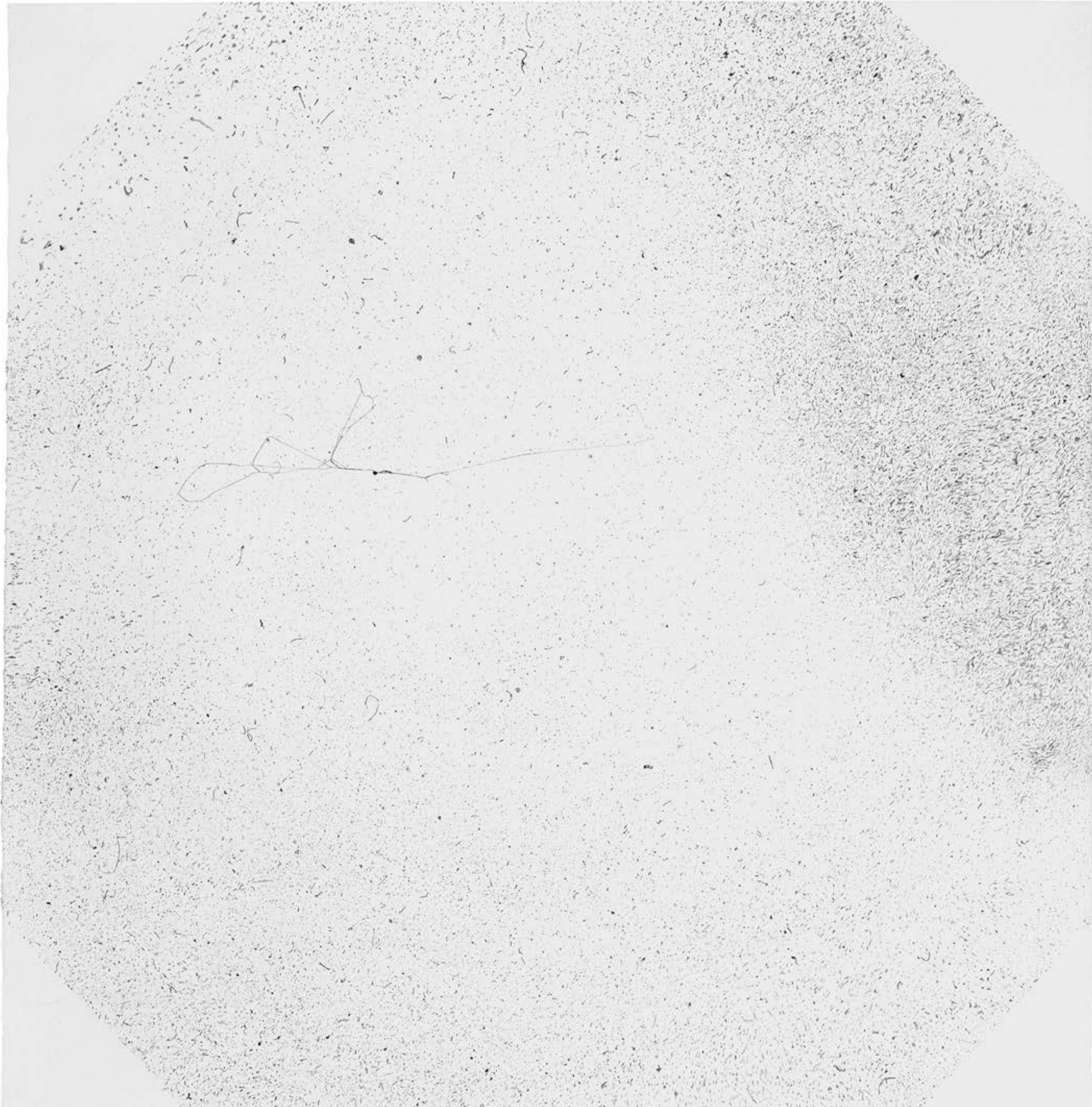
2013 Buchmann Galerie, Berlin
2012-13 Brett Shaheen Gallery, Cleveland, Ohio
2011 Motifs, Stadtgalerie Schwaz (A)
Stuart Shave Gallery, London (GB)
2010 Nature morte, Kunstraum Dornbirn (A)
2009 Pradolux, Secession, Vienna (A)
2007 Daily Output, Tokio (Jp)
organisch 1, Haaauch, Klagenfurt (with Tatiana Lecomte) (A)
2006 Niemals Genuss ohne Bitterkeit, Minoriten Galerien, Graz (A)
Processual Minimalism, 4Viertel Kunst bei Wittmann, Vienna
Holzplastik, Neue Galerie Studio, Graz
2003 Galerie Martin Janda, Vienna
Tatiana Lecomte, Klaus Mosettig, Galerie Zell am See (A)

Grup Sergiler(seçilmiş)/Group exhibitions (selection)

2013 Paper, Saatchi Gallery, London
2012 More than meets the Eye, Buchmann Galerie, Berlin
Déjà-Vu, Kunsthalle Karlsruhe (Ger)
2011 Among Heroes, Kunsthalle Nürnberg (Ger)
2010 Konstellationen, Museum moderner Kunst Stiftung Ludwig, Vienna
2009 Mary Kelly / Christian Capurro / Klaus Mosettig, Simon Preston Gallery, New York City (USA)
Kardinal König Kunstpreis 2009, Salzburg (A)
Postalternativ, Kunstraum Niederösterreich, Vienna
Schönheit des Hässlichen, Forum Frohner, Krems (A)
31. Österreichischer Grafikwettbewerb, Galerie im Taxispalais, Innsbruck (A)
2008 Flora, Galerie Museum, Bolzano (It)
Hommage an die Zeichnung, Parlament, Vienna
2007 Gartenarchivierung, Österreichische Galerie Belvedere, Atelier Augarten, Vienna
30. Österreichischer Grafikwettbewerb, Galerie im Taxispalais, Innsbruck
2006 Genuine Happiness, Kunstbüro, Vienna
2005 Wisdom of Nature – Eight Visions from Austria, Nagoya City Art Museum, Nagoya (Jp)
2003 Why is everything the same?, Galerie Martin Janda, Vienna
2000 Auge:Experiment, Kärntner Landesgalerie, Klagenfurt
1999 Der ironische Blick, Museum auf Abruß, Vienna
Public appearances, Raum für Kunst, Graz

Ödüller(seçilmiş)/Awards (selection)

2010 Professor-Hilde-Goldtschmidt-Preis
Förderungspreis der Stadt Wien
Staatsstipendium des Bundesministeriums für Unterricht, Kunst und Kultur
2009 Preis der Landeshauptstadt Innsbruck, 31. Österreichischer Grafikwettbewerb, Innsbruck
2007 Atelierstipendium Paris des Bundesministeriums für Unterricht, Kunst und Kultur
Preis des Landes Tirol, 30. Österreichischer Grafikwettbewerb, Innsbruck
2005 Walter Koschatzky Kunst-Preis

Pradovit RC Kağıt üzerine karakalem/Pencil on Paper, 154 x 156 cm, 2013

Untitled1950.3/19 Kağıt üzerine grafit/Graphite on Paper, 48 x 60 cm, 2012

Untitled1950.3/20 Kağıt üzerine grafit/Graphite on Paper, 48 x 60 cm, 2012